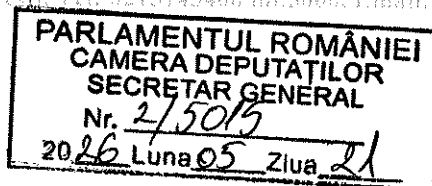

ROMANIA
DEPARTAMENTUL PENTRU RELATII CU PARLAMENTUL

Str. Mihai Primaverii nr. 33, sector 1, Bucuresti, Tel: 0213143400 fax 3000, E-mail: departamentul@gov.ro

Nr. 5917/2026

19-05-2026

**Către: DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 14 mai 2026

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Bp Legislativ

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru modificarea art. 113 din Codul penal – reducerea limitei de vârstă a răspunderii penale de la 14 la 12 ani, exclusiv pentru infracțiunea de omor, condiționată de discernământ (Bp. 34/2026, Plx. 352/2026);*
2. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (Bp. 761/2025, Plx. 264/2026);*
3. *Propunerea legislativă pentru asigurarea plății creanțelor comerciale ale operatorilor economici de către instituțiile și autoritățile publice (Bp. 697/2025, Plx. 273/2026);*
4. *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul Penal (Bp. 760/2025, Plx. 301/2026);*
5. *Propunerea legislativă privind completarea art. 48 din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii (Bp. 78/2026, L. 211/2026); Plx 389/2026*
6. *Propunerea legislativă privind declararea ca municipiu a orașului Voluntari, județul Ilfov (Plx. 151/2026);*
7. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri (Bp. 39/2026, Plx. 353/2026);*
8. *Propunerea legislativă pentru completarea art. 151 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (Plx. 169/2026);*
9. *Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii (Bp. 76/2026, Plx. 365/2026);*
10. *Proiectul de Lege pentru modificarea alineatului (3) al articolului 654 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății (Bp. 378/2025, Plx. 495/2025);*
11. *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 115/2015 privind alegerea autorităților administrației publice locale și a Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente (Bp. 320/2025, Plx. 443/2025);*
12. *Proiectul de Lege pentru completarea Legii societăților nr. 31/1990 (Bp. 362/2025, Plx. 510/2025);*

13. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției (Bp. 695/2025, Plx. 295/2026).*

Totodată, vă transmitem atașat, în copie, punctul de vedere al Guvernului referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (Bp. 71/2026, L. 205/2026).* Plx 396/2026

Cu deosebită considerație,

 NINA ȘĂPĂUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de lege pentru completarea Legii societăților nr. 31/1990*, provenit dintr-o inițiativă legislativă inițiată de domnul deputat USR Plujar Andrei-George împreună cu un grup de parlamentari USR, PSD, PNL și UDMR (**Bp. 362/2025, Pl-x. 510/2025**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se ca, la decesul administratorului unei societăți cu răspundere limitată, care are și calitatea de asociat unic sau care deține majoritatea părților sociale, în situația în care succesiunea nu se finalizează în termen de 30 de zile de la data decesului, orice persoană cu vocație succesorală să se poată adresa instanței competente în vederea numirii unui administrator temporar.

Remunerația administratorului temporar se stabilește de instanță, ținând cont de natura activității societății, de durata mandatului, de gradul de complexitate al activităților desfășurate, de nivelul de implicare și

responsabilitate al administratorului, precum și de rezultatele obținute în perioada exercitării atribuțiilor.

II. Observații

1. Potrivit cadrului legal actual¹, organizarea unei societăți este structurată în jurul unor organe cu atribuții specifice, iar administratorul este organul prin care societatea își exercită capacitatea de exercițiu, dar și prin care este condusă zilnic activitatea sa, având putere de decizie deplină pentru toate operațiunile de gestiune cu excepția actelor care sunt atribuite sau rezervate de lege altor organe ale societății, precum și a celor interzise prin actul constitutiv. Potrivit *Legii societăților*, administratorii sunt desemnați la constituire, fiind stabiliți în actul constitutiv, iar, ulterior, sunt aleși prin hotărâre a adunării generale.

Cu privire la acest aspect, doctrina² a reținut că numirea și revocarea administratorilor constituie o prerogativă exclusivă a adunării generale a asociaților. Prin urmare, instanța poate fi chemată doar a anula, pentru motive de nulitate relativă sau absolută, o hotărâre de numire sau de revocare a administratorului, fără să se poată substitui voinței adunării generale a asociaților și să facă aprecieri cu privire la oportunitatea măsurii dispuse de aceasta. Prin urmare, s-a apreciat că „*hotărârea judecătorească dată cu depășirea competenței instanței în această materie, prin substituirea sa voinței adunării generale a asociaților, este nulă de drept și, ca atare, nu poate produce efecte juridice*”³.

Prin prezenta inițiativă legislativă se propune ca în ipoteza specifică a decesului asociatului unic sau majoritar care deține și funcția de administrator, instanța să poată numi, la cerere, un administrator temporar, pe calea ordonanței președințiale.

În prezent, o noțiune similară se regăsește în reglementarea societăților pe acțiuni, în partea rezervată sistemului unitar de

¹ Potrivit art. 209 din Codul civil, care reprezintă dreptul comun pentru administratorul societății, „(1) Persoana juridică își exercită drepturile și își îndeplinește obligațiile prin organele sale de administrare, de la data constituirii lor. ”

² „Administratorii sunt desemnați de către adunarea generată ordinară, cu excepția primilor administratori care sunt numiți prin actul constitutiv. Numirea este atributul exclusiv al adunării generale și nu poate fi suplinită de instanță, căreia îi excedează în competențe. ” *Legea societăților comentată și adnotată*, S. Bodu, Ediția 2017, p. 686 și 981.

³ Hotărârea nr. 926/2021 pronunțată Curtea de Apel București, Secția a VI-a civilă.

administrare, art. 137² prevăzând că în caz de vacanță a unuia sau mai multor posturi de administrator, dacă prin actul constitutiv nu se dispune altfel, membri rămași ai consiliului de administrație pot numi administratori provizorii până la întrunirea adunării generale ordinare a acționarilor. Prin excepție, în situația în care intervine decesul administratorului unic sau o imposibilitate fizică de exercitare a funcției pe o perioadă mai îndelungată, cenzorii numesc un administrator provizoriu, care își exercită atribuțiile până la întrunirea de urgență a adunării generale pentru desemnarea administratorului definitiv. O dispoziție similară este prevăzută și pentru sistemul dualist, respectiv pentru consiliul de supraveghere⁴, precum și pentru întreprinderile publice⁵.

Astfel, deși numirea cu titlu provizoriu a unui administrator este soluția deja identificată de legiuitor pentru a asigura continuitatea funcționării unei societăți, observăm că măsura este plasată în sfera procesului decizional intern al societății, conferind prerogativa desemnării pe această funcție provizorie, până la întrunirea adunării generale, în funcție de situațiile descrise de text, consiliului de administrație, administratorilor rămași sau cenzorilor. În aceste condiții, intervenția instanței în viața societară este circumscrisă exclusiv situațiilor excepționale, în care administratorul nu și-a îndeplinit obligația de a convoca adunarea generală sau dacă societatea nu are cenzori, și se limitează strict la autorizarea convocării adunării generale⁶.

Cu referire la această procedură, doctrina a reținut că este aplicabilă exclusiv societăților pe acțiuni și că instituie o derogare de la „regula alegerii membrilor organelor de administrare de către acționari, rolul său fiind acela de a suplini lipsa unor administratori, respectiv a unor membri ai consiliului de supraveghere până la desemnarea de noi titulari de către adunarea generală, care, fiind un organ societar greoi, nu se poate întruni rapid și/sau prea des⁷.

⁴ art. 153⁷ din Legea nr. 31/1990

⁵ art. 29¹ din O.U.G. nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, cu modificările și completările ulterioare

⁶ „Cu privire la interpretarea art. 137² din Legea nr. 31/1990, chiar în ipoteza aplicării sale în cazul societăților pe acțiuni, instanțele au fost rezervate apreciind că într-o cerere de ordonanță președințială desemnarea unui administrator provizoriu pentru societatea în discuție, față de dispozițiile art. 137² din Legea nr. 31/1990 nu este întrunită condiția aparenței dreptului (...). Din textul de lege invocat se reține că instanța este oprită de a se amesteca în treburile societății, nu este în atributul său desemnarea nici a administratorilor provizorii, ci în situațiile descrise doar autoriza convocarea adunării generale.” (Curtea de Apel Craiova, decizia nr. 44 din 31.05.2013).

⁷ „Mecanismul de suplinire a vacanței funcției de administrator este aplicabil exclusiv societăților pe acțiuni, respectivele prevederi nefiind aplicabile societăților cu răspundere limitată, art. 197 alin. (4) făcând neaplicabile la

Prin urmare, soluția avută în vedere de inițiatorii se îndepărtează de concepția dreptului societar, potrivit căreia mecanismul decizional și de funcționare al societății sunt procese structurate între organele societății, și transferă adoptarea unei decizii care aparține organului de conducere al societății instanței de judecată.

Faptul că procedura propusă excedează mecanismului decizional intern al societății este una dintre rațiunile în considerarea cărora alte legislații au optat pentru a nu reglementa această soluție în Legea societăților. Codul comercial francez, de exemplu, nu prevede în mod expres posibilitatea numirii unui administrator provizoriu de către instanță, iar Codul civil prevede, pentru ipoteza lipsei, din orice motiv, a administratorului, posibilitatea instanței de a desemna un mandatar care să convoace adunarea generală în vederea numirii unui administrator, dacă ceilalți asociați nu o fac. Conceptul de administrator provizoriu este consacrat doar în jurisprudența instanțelor franceze, care au reținut posibilitatea desemnării acestuia în cadrul unei proceduri judiciare care permite președintelui tribunalului să ia măsuri cu caracter de conservare pentru a împiedica un prejudiciu iminent sau pentru a face să înceteze o tulburare manifest ilicită⁸. În doctrina franceză, administratorul provizoriu este considerat un mandatar desemnat de instanță pentru a gestiona temporar o persoană juridică și, în același timp, pentru a încerca să rezolve criza care a generat numirea sa. Desemnarea unui administrator provizoriu se face cu titlu excepționat, atunci când apare o criză gravă ce împiedică funcționarea normală a unei societăți și există o amenințare cu un pericol iminent, iar rolul său este de a proteja interesele societății, pe cele ale asociaților directorilor, angajaților sau chiar ale terților cu care societatea contractează (furnizori, de exemplu).

Tot pe cale jurisprudențială au fost definite atât criteriile de desemnare, cât și puterile conferite administratorului, această măsură fiind considerată una de ultimă instanță, când nicio altă soluție nu este fezabilă. Chiar dacă din jurisprudență rezultă că necesitatea măsurii nu se limitează la situațiile în care este amenințată însăși existența societății,

aceste societăți dispozițiile privind administrarea societăților pe acțiuni. Numărul mic de asociați și suprapunerea de multe ori a calității de administrator peste cea de asociat face ca vacanța, în aceste cazuri, să fie consecința schimbării structurii capitalului social, nefiind justificată numirea unor administratori provizorii, vacanța unor posturi de administrator putând fi ușor suplinită prin desemnarea unor alți titulari de către asociați. În schimb, la societățile pe acțiuni, adunarea generală a acționarilor se întrunește greu și costisitor atunci când acționariatul este numeros” A se vedea, în acest sens, S. Bodu, op.cit. p.704

⁸ Articolul 1846 din Codul civil și art. 873 din Codul de procedură.

admiterea cererii de numire a unui administrator provizoriu rămâne extrem de dificilă și rară, întrucât criteriile avute în vedere de judecător sunt foarte riguroase.

În practica instanțelor judecătorești din România s-a recurs la mijlocul procedural al ordonanței președințiale pentru a solicita numirea unui administrator provizoriu, când, în raport de situația de fapt, s-a apreciat că luarea unei astfel de măsuri este urgentă, necesară și temporară. Jurisprudența conturată în această privință a făcut în mod constant aplicarea principiilor *Legii societăților* care acordă exclusivitate asociaților sau adunării generale a asociaților în ceea ce privește atribuția de numire a administratorului, fiind reținut că „*legea nu prevede nicio ipoteză în care instanțele se pot substitui voinței părților în ceea ce privește stabilirea organelor care administrează societățile comerciale. În consecință, instanțele judecătorești nu au competența de a soluționa cereri având ca obiect numirea, suspendarea din funcție și revocarea administratorilor, acesta fiind un atribut exclusiv al adunării generale a asociaților*”⁹. În același sens, s-a reținut că instanța nu are atribuții legale în alegerea sau numirea administratorilor, nici măcar în mod provizoriu, neputându-se substitui voinței adunării generale a asociaților. În caz contrar, instanța și-ar depăși competența și limitele puterii judecătorești¹⁰.

Astfel, pronunțându-se sub aspectul admisibilității cererii de numire a unui administrator provizoriu pe calea ordonanței președințiale, s-a reținut că împrejurări precum „*expirarea mandatului administratorului și a perioadei de valabilitate a sediului societății, precum și imposibilitatea întrunirii majorității necesare în cadrul adunării generale a asociaților pentru efectuarea acestei numiri de către asociați, precum și pentru stabilirea sediului societății reprezintă aspecte care pun în discuție neînțelegerile dintre asociați, pentru rezolvarea cărora legea prevede remedii specifice, precum dizolvarea societății sau*

⁹Tribunatul București, Secția comercială, sentința nr. 6120 din 12.05.2011.

¹⁰ Hotărârea nr. 1157/2025 pronunțată de Curtea de Apel București, (<https://www.reiust.ro/iuris/62ddd82e7>); în același sens „În ceea ce privește aparența dreptului, deși este indeniabil faptul că între asociați există neînțelegeri suficient de grave încât să ducă la dispariția voinței de a împreună într-o societate, totuși, analiza împrejurărilor cauzei, în cadrul special al ordonanței președințiale, nu permite stabilirea unei aparențe de drept în favoarea reclamantului. În speță nu s-ar putea ajunge la o astfel de concluzie fără ca instanța să procedeze la o prejudicare a fondului litigiului, în condițiile în care reclamantul susține că doar el este cel care urmărește interesul societății și că paralizează orice încercare de a aduce la îndeplinire obligațiile adunării generale” Hotărârea Tribunalului Comercial Cluj nr. 610/2025

excluderea asociaților”¹¹. Drept consecință, s-a apreciat că, prin raportare la cerințele prevăzute de art. 997 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, nu poate fi invocată „*existența unui drept care să poată fi analizat din perspectiva aparenței*”. De asemenea, s-a reținut și că „*administratorul „provizoriu” exercită atribuțiile care-i revin potrivit legii și actului constitutiv, reprezentând societatea întocmai ca un administrator numit de adunarea generată, ceea ce conferă acestor atribuții caracter definitiv. Prin urmare, chiar în condițiile unei perioade de timp limitate a mandatului solicitat în cauză, măsura numirii administratorului nu are caracter vremelnic, ci definitiv, efectele produse prin luarea unei astfel de măsuri fiind ireversibile, nefiind posibilă revenirea la situația anterioară*”.

Totuși, în situații excepționale, circumscrise unor premise de fapt care fac imposibilă numirea unui administrator în condițiile *Legii societăților* și raportându-se la efectele pe care perpetuarea unei asemenea situații le-ar putea aduce în plan economic în activitatea societății, unele instanțe au dat întâietate interesului general de continuare a funcționării afacerii. Astfel, în cazuri extreme, cum este cea preconizată de inițiativa legislativă, decesul asociatului unic care era și administratorul societății și imposibilitatea dezbaterii succesiunii pentru a se stabili noii asociați, instanțele de judecată au considerat că ar fi posibilă numirea unui administrator provizoriu, având în vedere că nu există un asociat care să numească un administrator al societății și, pe cale de consecință, nu poate fi desemnat un administrator în condițiile impuse de legea specială¹². Or, funcționarea societății nu poate fi

¹¹ Hotărârea nr. 1157/2025 pronunțată de Curtea de Apel București, , (<https://www.reiust.ro/iuris/62ddd82e7>); în același sens „În ceea ce privește aparența dreptului, deși este indeniabil faptul că între asociați există neînțelegeri suficient de grave încât să ducă la dispariția voinței de a împreună într-o societate, totuși, analiza împrejurărilor cauzei, în cadrul special al ordonanței președințiale, nu permite stabilirea unei aparențe de drept în favoarea reclamantului. În speță nu s-ar putea ajunge la o astfel de concluzie fără ca instanța să procedeze la o prejudicare a fondului litigiului, în condițiile în care reclamantul susține că doar el este cel care urmărește interesul societății și că paralizează orice încercare de a aduce la îndeplinire obligațiile adunării generale” Hotărârea Tribunalului Comercial Cluj nr. 610/2025

¹² O astfel de situație excepțională a fost aceea a administratorului unei societăți cu răspundere limitată, care avea și calitatea de asociat unic și care decedea în aceeași împrejurare cu copiii săi. Prin hotărârea pronunțată în acest caz, instanța a desemnat-o pe mama asociatului unic drept administrator provizoriu până la dezbaterii succesiunii defunctului. În urma analizei hotărârii, în literatura de specialitate s-a precizat că „în cazul societății unipersonale, actul constitutiv al societății nu are natură contractuală, noțiunea de *affectio societatis* are un sens special și nu există adunare generală, (ș.) În lipsa administratorului numit conform statutului, se impune, cu necesitate, numirea provizorie a unui administrator până la intervenirea unei cauze de numire în condițiile legii a administratorului definitiv”. A se vedea L. Gherghină, Numire administrator provizoriu prin ordonanță președințială. Decesul administratorului unic-comorjenți. Aparența dreptului de moștenitor, în *Revista Română de Jurisprudență* nr. 3/2019, p.72-79.

disociată de existența administratorului, acesta fiind responsabil de îndeplinirea actelor necesare și utile pentru realizarea obiectului de activitate al societății.

Astfel, chiar dacă instanțele au recunoscut că prevederile art. 197 alin. (1) din *Legea societăților* stabilesc faptul că administratorii unei societăți sunt numiți prin actul constitutiv sau statut, aceasta fiind regula generală și de principiu care guvernează modalitatea de desemnare a acestora și care acordă prevalență voinței asociaților, totuși în jurisprudență s-a apreciat că nu există o incompatibilitate între aceste prevederi și cele care reglementează procedura ordonanței președințiale, respectiv art. 997-1.002 din *Codul de procedură civilă*¹³, putând exista motive pentru care, ca urmare a unei situații de criză la nivelul societății, desemnarea cu caracter provizoriu a unui administrator să nu poată fi făcută de asociații acesteia.

În acest sens, s-a reținut că desemnarea administratorului provizoriu este posibilă *„când este pusă în pericol existența societății, urmare a lipsei organelor de administrare . . . și s-a făcut dovada că funcționarea normală a societății este afectată, precum și a faptului că nu poate fi desemnat un reprezentant al societății în condițiile în care adunarea generală a asociaților nu poate fi în mod legal convocată fără o acceptare expresă a calității de asociat de către moștenitori”*.

Aceeași jurisprudență s-a întemeiat și pe faptul că *„în absența unui administrator statutar nu pot fi asumate angajamente în continuarea contractelor în curs și nici accesul la fondurile societății pentru plata salariilor angajaților*.

*...neîndeplinirea obligațiilor contractuale și implicit a celor de plată scadente la acest moment sau care vor deveni scadente în viitor generează prejudicii de natură patrimonială societății, astfel că, pentru a se preveni diminuarea activului societății, se justifică desemnarea de către instanță a unui administrator provizoriu pentru o perioadă limitată de timp, respectiv până la finalizarea procedurii succesorale”*¹⁴.

¹³ „Cu privire la excepția inadmisibilității motivat de faptul că *Legea nr. 31/ 1990* nu prevede posibilitatea numirii unui administrator în mod provizoriu, instanța a reținut că, într-adevăr, *Legea nr. 31/ 1990* nu conține nicio referire la noțiunea de administrator provizoriu, însă, în practica instanțelor judecătorești s-a admis cererea de numirea temporară a unui administrator provizoriu, atunci când, din perspectiva identificării condițiilor prevăzute de art. 997 C. pr. civ. pentru emiterea unei ordonanțe președințiale - ca mijloc procedural utilizat pentru o astfel de solicitare - în raport de situația de fapt analizată, luarea unei astfel de măsuri a apărut ca fiind urgentă, necesară și temporară”, Hotărârea nr.190/2025 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara (<https://www.rejust.ro/juris/62d9429e7>)

¹⁴ Hotărârea nr. 164/2025 din 07.10.2025 pronunțată de Tribunalul Bihor, (<https://www.rejust.ro/juris/e9485ed9g>).

În doctrină s-a apreciat că „numirea unui administrator provizoriu poate fi necesară în multe cazuri pentru evitarea dizolvării societății sau deschiderii procedurii insolvenței. Administratorul provizoriu este un mandatar desemnat pe cale judecătorească în cazul în care este împiedicată funcționarea normală a societății, fiind responsabil de îndeplinirea actelor necesare și utile pentru realizarea obiectului de activitate al societății”¹⁵.

Față de cele expuse mai sus, apreciem că reglementarea propusă reprezintă o derogare de la regulile de organizare și funcționare a societăților care sunt guvernate de voința asociaților și organele statutare, în care se stabilește în competența instanței să dispună o măsură care ține de mecanismul decizional intern al societății. Astfel, administratorul provizoriu nu este un organ al societății în sensul dreptului societar, ci este exponentul unei măsuri de administrare judiciară temporară, circumscrisă măsurilor cu caracter provizoriu pe care le poate dispune instanța.

2. În esență, inițiatorii propun reglementarea posibilității de numire, pe cale judiciară, a unui administrator provizoriu într-una dintre situațiile premisă recunoscute în jurisprudență ca generând un blocaj în mecanismul decizional și de funcționare a societății, respectiv decesul unicului asociat care este și administrator, dacă dezbateră succesiunii nu se poate realiza rapid¹⁶. Aceeași soluție se propune și în cazul în care decedează asociatul majoritar. Pentru aceasta, inițiatorii propun introducerea unui articol nou în completarea soluțiilor referitoare la ipotezele de dizolvare prevăzute la art. 229 și art. 230, din Titlul al IV-lea referitor la *Dizolvarea, fuziunea și divizarea societăților*.

Faptul că intervenția instanței în funcționarea societății prin numirea unui administrator provizoriu este propusă a fi reglementată doar pentru o ipoteză specifică poate reprezenta un aspect pozitiv, întrucât se păstrează caracterul de măsură excepțională, astfel cum este reflectat și

¹⁵ Administratorul provizoriu al societății, Lucian Bernd Săuteanu, *Universul Juridic Premium* nr. 11/2020

¹⁶ în ceea ce privește acest mod de transmitere a părților sociale, este necesară stabilirea calității de moștenitor a persoanelor ce opun vocație succesorală (legală și/sau testamentară la succesiune) și atribuirea bunurilor successorale, conform regulilor succesiunii legale sau testamentare, ceea ce presupune emiterea certificatului de moștenitor. În acest sens, în jurisprudență s-a reținut că „părțile sociale sunt titluri indivizibile și se înscriu în certificatul de moștenitor ca număr absolut și nu ca o cotă-parte dintr-un număr, astfel încât, eliberarea certificatului de moștenitor, la finalizarea procedurii successorale este necesară și totodată obligatorie... , certificatul de moștenitor fiind actul care - alături de o eventuală hotărâre judecătorească - atestă calitatea de moștenitor, legal sau testamentar, a unei persoane, precum și dreptul de proprietate al acesteia asupra bunurilor defunctului. ” <https://rejust.ro/juris/23g69ee32>

de jurisprudență, care reține că desemnarea de către instanță a unui administrator provizoriu este o soluție admisibilă numai dacă numirea de către asociați este imposibilă¹⁷. Pe de altă parte, o asemenea reglementare poate fi considerată prea restrictivă în raport cu alte situații ce pot apărea în practică și în care ar putea fi la fel de justificată desemnarea cu titlu temporar a unui administrator, cum ar fi „*în situații de criză de încredere și suspiciune justificată privind probitatea administratorului*”¹⁸.

3. Alineatului (1) al articolului 230¹ din proiect prevede că cererea de desemnare a unui administrator temporar se formulează după trecerea unui termen de 30 de zile de la data decesului, dacă dezbateră succesiunii nu se finalizează (inițial, termenul de 30 de zile de la data deschiderii succesiunii era prevăzut ca termen maxim pentru depunerea cererii).

Fiind o modificare de tehnică legislativă, forma adoptată de Senat răspunde, într-o manieră mai clară, intenției de reglementare exprimate de inițiatori, care este în sensul de a permite desemnarea unui administrator provizoriu pe cale judiciară numai în măsura în care formalitățile legate de stabilirea calității de moștenitor nu se pot derula rapid, fiind necesară intervenția instanței.

Reglementarea propusă prevede că persoana care are vocație la moștenire are și capacitate procesuală activă pentru a formula cererea de numire a unui administrator provizoriu, însă nu precizează cine poate fi desemnat în această funcție. Chiar dacă soluția urmează linia jurisprudenței prin care au fost admise cereri de numire a unui administrator provizoriu formulate de o persoană cu vocație la moștenire, pe care a desemnat-o ca administrator provizoriu¹⁹, apreciem că și acest aspect ar trebui să se regăsească în conținutul normei pentru fi respectate exigențele de claritate și previzibilitate, consacrate la nivel constituțional (art. 1 alin. (5) din *Constituție*) și prevăzute și de normele de tehnică legislativă (de exemplu, ce marjă de apreciere ar avea instanța în a face

¹⁷ Hotărârea nr. 913/2025 pronunțată de Tribunalul Constanța, (<https://www.rejust.ro/juris/3ge798e97>).

¹⁸ Decizia nr. 847/2025 pronunțată de Tribunalul Constanța (<https://www.rejust.ro/juris/e94d38d85>) s-a reținut că administratorul „se află într-o situație de incompatibilitate de fapt, generată de existența unor suspiciuni temeinice de conduită penată și de implicarea sa activă în activități ce pot prejudicia societatea. Întrucât el este singura persoană care poate comunica cu A.N.A.F. și alte autorități în numele societății, continuarea exercitării funcției sale: afectează grav interesul societății; compromite posibilitatea unei colaborări corecte cu autoritățile; generează un pericol concret și iminent de pagubă”.

¹⁹ Hotărârea nr. 1474/2024 pronunțată de Tribunalul Comercial Cluj s-a reținut că „numirea reclamantului este justificată de deținerea calității acestuia de asociat în cadrul societății, deținător a 55 părți sociale, fiind prezumat interesul acesteia pentru buna funcționare a societății” (<https://rejust.ro/juris/23g69ee32>).

numirea dacă defunctul are doi moștenitori, iar aceștia dețin cote egale din părțile sociale. În același scop, apreciem că este necesară și reglementarea altor aspecte precum durata pentru care se dispune această măsură (până la finalizarea procedurii de dezbatere a succesiunii asupra părților sociale ale defunctului sau, după caz, până la adoptarea unei hotărâri de desemnare a administratorului de către adunarea generală) sau faptul că aceasta se stabilește de judecător prin hotărârea de desemnare, atât din rațiuni de protecție a terților, cât și pentru a preveni riscul prelungirii *sine die* a situației de fapt²⁰. Sub același aspect, arătăm că în măsura în care se va opta pentru reglementarea acestei ipoteze faptice, ar fi necesar să se evalueze în ce măsură se pot valorifica soluțiile deja consacrate de legislația civilă în materia succesiunilor care prevăd, de exemplu, că în cazul moștenitorilor sezinari (soțul supraviețuitor, descendenții și ascendenții privilegiați) că pe lângă stăpânirea de fapt exercitată asupra patrimoniului succesoral, aceștia au dreptul de a administra acest patrimoniu și de a exercita drepturile și acțiunile defunctului.

4. Modificarea intervenită cu privire la alineatul (2) al articolului 230¹ este, de asemenea, de tehnică legislativă, putându-se aprecia că introducerea unei norme exprese de trimitere la dispozițiile privitoare la procedura ordonanței președințiale din *Codul de procedură civilă* asigură într-o mai mare măsură respectarea cerințelor de predictibilitate și stabilitate juridică impuse de standardele de tehnică legislativă.

5. În ceea ce privește eliminarea alin.(3) al inițiativei legislative, respectiv a soluției care condiționează încheierea de către administratorul temporar a actelor de dispoziție ce depășesc 20% din activul net de aprobarea adunării generale, în măsura în care legiuitorul va aprecia oportună introducerea conceptului de administrator temporar, este necesară o analiză suplimentară a puterilor conferite acestuia pe durata administrării provizorii. Astfel, chiar dacă soluția prevăzută inițial

²⁰ De exemplu, în Hotărârea nr. 246/2025 din 22.09.2025 pronunțată de Tribunalul Timiș, cererea de numire a unui administrator provizoriu pe cale ordonanței președințiale a fost respinsă, instanța constând că moștenitorii nu pot achita în acest moment taxele notariale pentru parte din dezbaterea succesiunii, ceea ce conduce, de asemenea, la concluzia că dezbaterea succesiunii depinde de aceștia, iar desemnarea unui administrator provizoriu în prezenta cauză ar echivala cu desemnarea în fapt a unui administrator definitiv, întrucât parcurgerea procedurii ar depinde de aceștia, putându-se prelungi *sine die*” (<https://www.rejust.roljuris/3ged77572>)

prezenta vulnerabilități (în cazul SRL cu asociat unic, textul propus inițial nu este aplicabil deoarece nu există adunare generală care să aprobe măsura, asociatul unic fiind și administrator, iar în cazul SRL cu mai mulți asociați, aprobarea vânzării de către asociații minoritari nu poate fi considerată ca exprimând voința societară, o astfel de măsură nefiind, în fapt, utilă), totuși, eliminarea textului ar permite administratorului provizoriu să încheie acte de dispoziție indiferent de valoare sau de impactul acestora asupra patrimoniului societății. Or, prin ipoteză ne aflăm într-o situație temporară, care subzistă până la finalizarea dezbaterii succesiunii, iar rolul administratorului provizoriu ar trebui să fie de gestionare a activității curente a societății. De altfel, posibilitatea de a încheia orice fel de acte, indiferent de valoare și cu potențial efect ireversibil prin raportare la patrimoniul societății este contrară chiar măsurilor care pot fi dispuse prin ordonanță președințială.

6. În ceea ce privește modalitatea de stabilire a remunerației administratorului temporar, apreciem că aceasta continuă să fie reglementată într-o manieră neclară. Din forma revizuită a alin. (4) al inițiativei legislative, care enumeră expres criteriile ce trebuie avute în vedere de o instanță la stabilirea onorariului, respectiv durata mandatului, complexitatea activităților desfășurate, rezultatele obținute în perioada exercitării atribuțiilor, apreciem că nu rezultă cu claritate momentul la care se stabilește onorariul - la numire sau ulterior, în funcție de activitatea efectiv desfășurată de persoana desemnată în calitate de administrator.

În ceea ce privește aplicarea inclusiv a criteriilor prevăzute de legislația insolvenței cu privire la stabilirea onorariului administratorului/lichidatorului judiciar, precizăm că acestea au în vedere, în principal, activitățile acestora de stabilire a activului și pasivului debitorilor aflați într-o procedură de insolvență. Semnalăm, de asemenea, că, în procedura insolvenței, aceste date sunt puse la dispoziția instanței în oferta depusă la dosarul cauzei de practicianul în insolvență, or este puțin probabil ca persoana cu vocație la moștenire să aibă acces și să poată furniza instanței toate datele prevăzute de lege: numărul de salariați ai debitorului; riscul privind conflictele de muncă; cifra de afaceri a debitorului pe ultimii 3 ani; valoarea totală a datoriilor și numărul creditorilor; valoarea creanțelor, numărul debitorilor; numărul și complexitatea litigiilor aflate pe rol în care debitorul are calitate de

reclamant și, respectiv, de pârât; valoarea patrimoniului; natura activelor, atractivitatea pe piață, riscurile legate de conservarea lor.

7. În ceea ce privește propunerile de completare preconizate de prezenta inițiativă legislativă, apreciem că rămâne la latitudinea legiuitorului să opteze între reglementarea sau menținerea posibilității de numire a administratorului provizoriu doar ca măsură procedurală, astfel cum au optat și alte state membre ale Uniunii Europene, inclusiv Franța, în sensul de a nu o consacra la nivel de regulă în legislația de drept societar, ci de a avea un mecanism mai flexibil, care să permită instanței să aprecieze, de la caz la caz, în funcție de situația specifică a societății și de aplicarea altor soluții prevăzute de legislația procesuală, civilă sau chiar cea incidentă în materia dificultăților o financiare și, deci de a menține caracterul excepțional al administrării provizorii.

În măsura în care se va opta pentru introducerea reglementării în *Legea societăților*, chiar dacă soluția propusă pare a fi în linia jurisprudenței instanțelor române care au admis cereri de numire a unui administrator provizoriu, la transpunerea sa în legislație, apreciem că ar fi fost necesară și modificarea/completarea propunerii legislative în vederea respectării cerințelor constituționale de previzibilitate a legii (art.1 alin. (5) din *Constituție*), dar și a menținerii caracterului excepțional și temporar al unei astfel de măsuri.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Parlamentul va decide cu privire la oportunitatea adoptării acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Ilie Gavril BOLOJAN
PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților